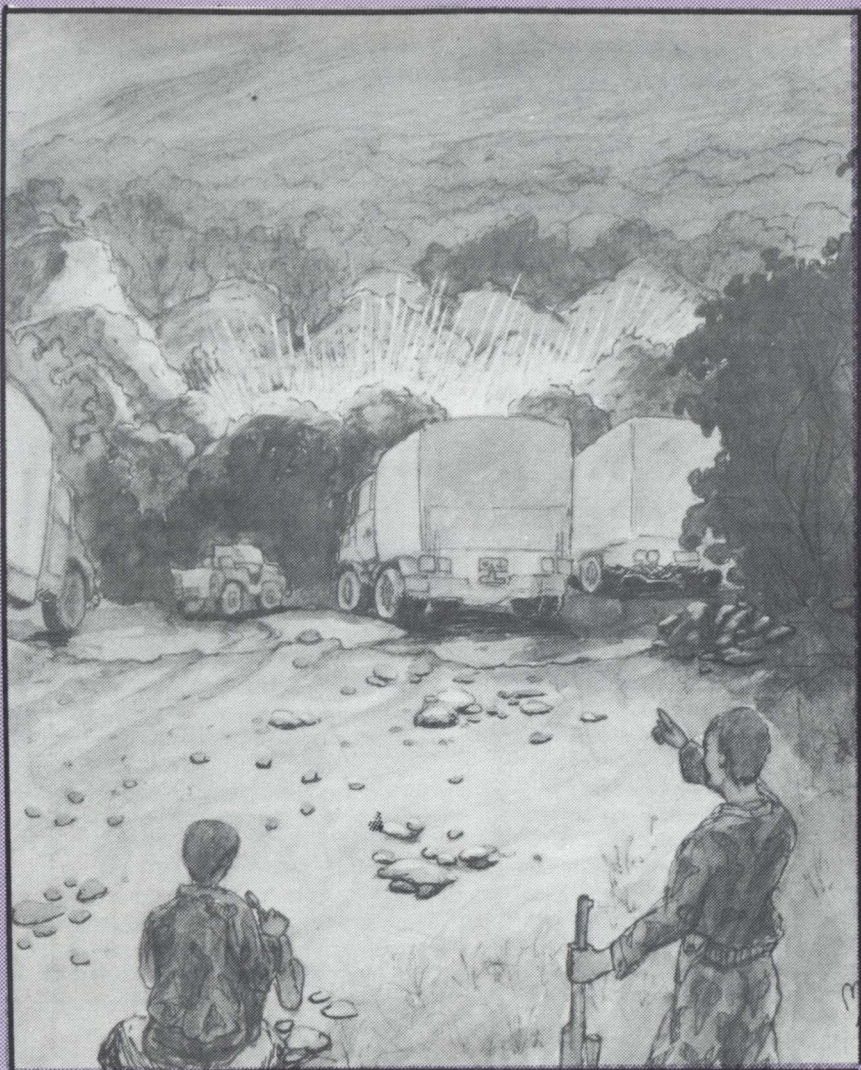

UFO

INFORMATION

NR. 4 1985

Okänd kraft påverkar fordon och manskap! (se sid 22)

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utk. med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan. — 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Märta Engzen, Lars Nilsson, Kenneth Eek och T. Gustavsson.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgård,
596 00 Skänninge.
Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:
Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 8 43 25-0
UFO-Information 100 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg motages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att tex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga för översättning av engelska, franska och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

UFO-Information utkommer ej regelbundet varannan månad.

Beställ UFO-Information HANDLINGSPROGRAM

genom att sätta in

30:-

på postgiro 84325-0

Missa inte UFO-Information pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den verkligt UFO-intresserade.

Beställ den medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in 35 kronor på postgiro

84325-0

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

Människor jag mött

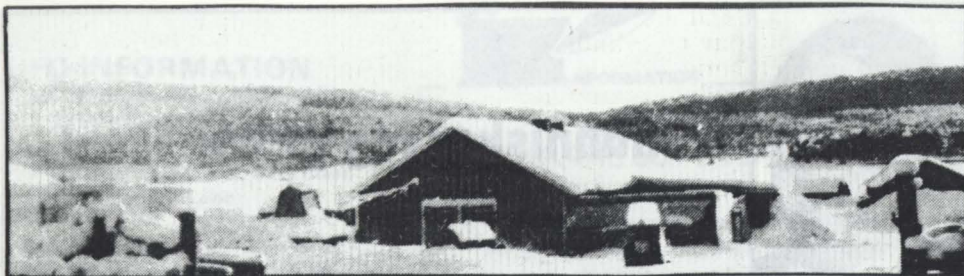
Det talas från och till om möten med besynnerliga människor och inte så sällan antages dessa vara besökare från rymden. Adamski var en av dem som menade, att rymdfolket blandar sig med oss vanliga människor. Något definitivt besked på den punkten torde i dagens läge vara svårt att få. Kanske kommer klarhet i den saken aldrig att vinnas! Jag förmodar att vi alla, om vi tänker efter, har mött "konstiga" människor. Själv har jag vid några tillfällen mött ovanliga personer, som trots tidsavståndet inte släppt mina tankar. För den skull vill jag inte påstå, att det skulle röra sig om rymdmänniskor. De har endast varit starkt avvikande från oss andra. Efter att ha läst följande episod får läsaren själv söka bilda sig en uppfattning i saken:

Året var 1945. Jag hade just avslutat min anställning som stamanställd vid I 7 i Ystad och med kronans biljett klev jag ombord på tåget som skulle ta mig till mitt föräldrahem i Östergötland. Det blev tågbyte i Malmö. Väl ombord på Stockholms-tåget skulle jag tända en cigarett och upptäckte att det bara var en kvar. Några pengar att köpa nya hade jag inte. Det vara bara att finna sig i det sorgliga faktum, att "rökverket" liksom pengarna var slut. Dörrarna slogs igen och i samma veva kom en annan resenär in i kupén i vilken jag f.ö. tidigare varit ensam. Nykomlingen hängde av sig kläderna, nickade åt mig och tog ur en portfölj upp en mycket stor och tjock bok, som han sedan satt och läste i. Det fanns ingen titel på boken. Pärmarna var bruna och mycket tjocka.

Nåväl allt tycktes normalt. Men plötsligt inträffade något egendomligt. Mannen andades in mycket långsamt och ljudligt. Det föreföll mig som om inandningen pågick under två minuter. Sedan blev det tyst i säkert fem minuter, varefter utandning kom och den varade lika länge som inandningen.

Först trodde jag, att han avlidit då det blev så tyst, men så småningom blev jag så irriterad av mannens besynnerliga andning att jag omöjligen kunde sitta kvar i kupén utan gick ut i korridoren. Ingenting hade jag att röka, och livet kändes besvärligt. Jag gick in i kupén och letade efter fimm i min överrock men fann inga varför jag gick ut igen. Då var det plötsligt som om någon sade till mig: "Se efter i bröstfickan på kava-jen". Tilläggas kan att både kostym, överrock och andra kläder var nyinköpta dagen innan, och det var alltså första gången jag hade kläderna på mig och det var delvis därför mina pengar var slut.

Förvånad stack jag ned två fingrar i bröstfickan och kände, att det var något papper där. När jag drog upp det visade det sig, att det var 100 kronor, vilket på den tiden var stora pengar ungefär som 1.000 - 1.500 kronor i dagens penningvärde. Hur hundralappen kommit i min bröstficka är en gåta för mig, och hur kunde den märklige mannen hålla andan så länge och vem var han? Det lär jag väl aldrig få veta! Var det han som sa till mig att leta i bröstfickan? Kan det ha funnits något samband? Jag vet inte.

Landet Runt

av Tommy Gustavsson och Carl-Axel Jonsson

Ridön i Mälaren, Västerås och Östra Nibble 15 oktober 1984

En cigarrliknande farkost försedd med tre kraftiga, röda ljus passerade över norra Mälaren, Västerås och Hallstahammar. Kommunikationsradioapparater har tystnat och bil-ljus nästan slocknat när föremålet passerade.

Den förste att rapportera det inträffade var fiskare Roger Olsson på Ridön i Mälaren. Klockan var cirka 19.30 på måndagskvällen då hans privatradio tystnade utan anledning.

- Jag gick ut för att se om antennen på taket blåst ned och fick då en obehaglig, brännande känsla i hela kroppen, vilket gjorde att jag omedelbart gick in, berättar Roger.

- En stund senare hörde jag ett högt vinande ljud och det dök plötsligt upp ett konstigt, cigarr- eller ubåtsliknande föremål på himlen utifrån Mälaren. Farkosten hade tre kraftiga, rödgula ljus som ändrade färg till gult och till sist blåvitt, när den steg högre på himlen. Jag observerade den flygande cigarren i cirka 10 minuter och sedan den försvunnit i riktning mot Västerås började plötsligt min privatradio fungera igen, avslutar Roger Olsson.

Nästa vittne blev Inger Taxén, som kom körande på Talltorpsgatan i Västerås. Klockan var omkring 20.50 när hon fick se ett konstigt cigarrformat föremål stå still på himlen i västlig riktning.

- Jag stannade bilen, slog ifrån motorn och vevade ned sidorutan. Inte ett ljud hördes från farkosten, som efter en stund började röra sig österut. Efter en stund stannade det för att sedan stiga rakt upp och försvinna tills jag inte kunde se det längre. Föremålet var större än full-månen och hade tre starka röda ljus och två gula i båda ändarna. Jag blev både rädd och förvånad, säger Inger.

Knappt två timmar senare var Roland Lindholm tillsammans med sin fru på väg hem från bingon vid Forum i Hallstahammar. Ett par hundra meter från hemmet i östra Nibble får de se en underlig farkost som svävade över skogsbrynet i norr.

- Den kan mest liknas vid en buss med avskalad överdel och en aning ovala, rundade former. Från en rad fönster kom ljus ur ungefär vartannat fönster. Farkosten till storlek större än fullmånen steg sakta uppåt för att efter fem minuter försvinna ur deras åsyn. När den passerade mat-tades strålkastarna på bilen, berättar Roland.

Vid kontroll med flygtrafikledning och flygplatser visar det sig att de hade inga starter eller landningar som kan sättas i samband med det inträffade.

Eskilstuna 17 oktober 1984

Svea Sjöberg var ute och rastade sin hund vid Tuna Torg i Eskilstuna vid 21.30-tiden på onsdagskvällen.

Plötsligt får hon se något konstigt komma flygande på himlen. - Det var en trekantigt formad farkost med lysande fönster. Den flög från sydväst mot nordost, helt ljudlöst. Hela kroppen verkade vara upplyst och det såg väldigt konstigt ut, berättar Svea.

Husum 25 november 1984

I Husum förbryllar ett mystiskt ljussken en Husumbo och hans tre gäster. Det var natten till söndagen vid 01.30-tiden som de fyra upptäcker ett underligt ljussken på himlen.

- Vi gick inte ut för att se varifrån ljuset kom. Det kanske var dumt. Vi tittade ut genom fönstren istället. Skenet verkade inte befinna sig på någon speciell plats på himlen, men det var nästan lika ljusst som på dagen. Det skiftade i grönt, blått och lila. Det varade i cirka tre minuter för att sedan bara försvinna. Under observationen flämtade belysningen som om det skulle ha varit spänningsfall. Senare på natten var det strömlöst i flera timmar. Himlen var vid tiden för händelsen mulen och det snöade, berättar de.

Norrtälje 22 november 1984

Vad var det för mystiskt lysande föremål som två kvinnor observerade i Norrtäljetrakten på torsdagskvällen. Båda färdades i bil och höll på att kollidera med det.

Den första kvinnan som såg ljusklotet var Els-Marie Rööf från Länna. Hon var på väg hem från arbetet och berättar följande:

- Klockan var cirka 19.30 och jag befann mig vid Sika vägskäl en halv mil söder om Norrtälje. Plötsligt dök det upp ett starkt ljussken mellan träden på vänstra sidan. Först trodde jag att det var ett flygplan som höll på att störta. När jag kom längre fram på raksträckan vid vägkorsningen kom det ett stort lysande klot mitt över vägen. Det flög under trädtopphöjd och befann sig cirka 50 meter framför bilen. Föremålet sänkte sig sakta mot bilen

och jag stannade och började backa. Det var som att stirra rakt in i en stor lampa. Jag var tvungen att kisa med ögonen så starkt var ljuset. Det lyste upp både vägen och bilen och jag var rädd för att det skulle flyga på bilen. Det verkade som om klotet skulle vara styrt av någonting. Klotet sänkte sig mycket sakta och jag tyckte jag stod stilla länge innan det ett tiotal meter från bilen svängde åt höger, steg över skogen och försvann. När det försvann lämnade det en svag rökstrimma efter sig, berättar Els-Marie.

- Jag drog en suck av lättnad när det försvann. Jag var ensam på vägen vid observationen. Det kom inte en bil på hela tiden men en stund tidigare mötte jag en joggare. Varje gång jag passerar platsen tittar jag om det ska dyka upp på nytt igen, avslutar hon.

Den andra kvinnan som observerade ljusklotet var Monica Hadzi-Nikolic, hon berättar:

- Jag var på väg från Harka fritidsområde, som ligger öster om Norrtälje. Klockan var ungefär 20.45. I riktning mot Norrtälje fick jag se ett lysande föremål komma emot mig. Jag saktade farten och visste inte om jag skulle stanna eller ej. Det var ett kraftigt skinande klot som kom emot mig. Min första tanke var att det var ett flygplan men det var det inte. Jag körde sakta framåt cirka 300 meter och tänkte att jag kan inget göra om det kolliderar med bilen. Plötsligt löstes det upp och försvann i tomma intet, berättar hon.

Fagersta 22 december 1984

Det var på lördagskvällen som Jonny Grannas observerade ett föremål som gled fram över den molnfria himlen. Det passerade på cirka 300 meters höjd. Föremålet var cirka 10 meter i diameter och hade två röda lampor som blinkade över en rad av vita, gula och blå lampor. Hastigheten kunde inte varit högre än 100 kilometer i timman.

Egendomligt möte i Mexiko

Av T. Green Beckley

Sommaren 1953 trädde en mexikansk chaufför fram och berättade om en fantastisk upplevelse. Salvador Villanueva Medina och hans bil hade hyrts av ett amerikanskt par för en resa mellan Mexico City och Laredo i Texas. Salvador hade plockat upp paret utanför deras hotell tidigt på morgonen för att komma iväg, eftersom vägarna i Mexico var ganska dåliga. Efter att ha passerat staden Valles började chauffören få problem med bilen, en 1952 års Buick. Det verkade som om växlarna ville hoppa ur. Salvador insåg, att han inte kunde fortsätta och stannade vid sidan av vägen för att hissa upp bilen med domkraft. Det amerikanska paret beslöt att lifta till närmaste stad. Fastän det blev mörkare för var minut fortsatte Salvador att mixtra med bilen i hopp om att hitta felet och eventuellt laga det. Han låg under bilen när han hörde fotsteg närma sig. Först trodde han att hjälp var på väg, men när han hade kravlat sig upp på benen förstod han att så ingalunda var fallet.

- En man med mycket blekt ansikte stod framför mig. Han bar en hel-
overall av korderojliknande material
som även täckte fötterna. Den var
hårt åtsittande vid anklarna, armle-
derna och vid nacken men annars
såg den ut att vara mycket elastisk.
Runt midjan bar han ett ca 8 cm
brett bälte i blå färg. Den konstiga
med bältet var att det hade hål, och
dessa hål lystes upp lite då och då
som om det fanns elektricitet bakom.
Under ena armen bar han en hjälm
liknande dem som fotbollsspelarna
använder, och i örnen syntes små
fina trådar eller ledningar av något
slag. Han hade fina anletsdrag och
en genomträngande blick. Han hade
inget skägg och hans vackra hår var
vågigt och grått. Det nådde ned till
skuldrorna. Mannen såg ut att vara
ca 125 cm lång och väga 50 kg. Sal-

vador sade senare, att han verkligen
blev nervös.

- Jag skakade. Han frågade mig
två gånger på perfekt spanska vad
det var för fel på bilen. Jag kunde in-
te svara, därför att jag var så rädd
och iakttog honom väldigt noga.
Slutligen samlade sig Salvador och
frågade om han var någon slags fly-
gare.

- Ja, det är jag, svarade mannen
och pekade bortåt ett närliggande
fält där en märklig maskin stod.

- Men ni är tydligen inte från
Mexico, sade Salvador.

- Nej, det är riktigt, fick han veta.
Jag kommer från en plats med
mycket rymd. Vilket är en bokstavlig
översättning av vad "flygaren" sa-
de. Salvador såg att mannen var
vänligt sinnad och bjöd honom att
sitta in i bilen, eftersom det var näs-
tan mörkt nu. Men just då började
hans bälte skjuta ut ljusstrålar och
ett surrande ljud hördes också från
bältet. Han tog på sig hjälmen, höj-
de armen till en hälsning och begav
sig iväg mot sin farkost. På ett av-
stånd av 200 meter kunde jag se
hans bälte glittra som av eldflugor.
Efter en stund började Salvador kän-
na sig sömnig och bestämde sig för
att sova i bilen till morgonen för att
då gå och försöka få tag på en meka-
niker.

- Lite senare väcktes jag av lätta
knackningar på bilrutan, och såg då
två människor stå vid bilen och trod-
de att det var det amerikanska paret
som hade lejt mig. Jag blev överras-
kad när jag såg att det var min "fly-
garvän" men nu hade han sällskap
av en längre person som var klädd
på samma sätt. Han bjöd in de två i
bilen.

- Jag var mycket intresserad av att
få veta varifrån de kom, så jag frå-
gade om de kom från Europa. Salva-
dor fick veta att de kom från en plats
långt från Europa.

- Den mindre av de två männen
sade, att där de bor täcker städerna
allt. Det finns inga obefolkade områ-
den och gatorna var sammanhäng-
ande. Människorna gick inte på ga-
torna därför att de var av metall och
från dem hämtade deras farkoster
sin kraft. Salvador frågade dem vi-
dare vad för slags mat de åt:

- Jag fick veta att i mitten av deras
hus låg små trädgårdar och en vat-
tenkälla. De producerade själva all
mat de behöver. Männen sade, att
de inte har höga byggnader och i
varje huskvarter har de samman-
hängande byggnader.

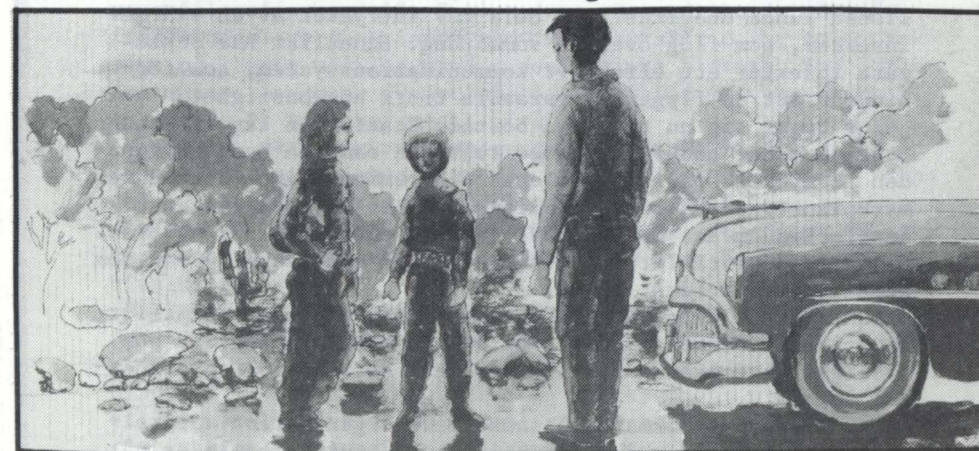
De berättade för Salvador att i
deras värld fanns stora hav och att
deras största energikälla var solstrå-
larna, vilket vi jordmänniskor inte
hade insett värdet av. De talade ock-
så om deras ledning och sade att
fattigdom för länge sedan utplånats
och att barnen utbildades i en spe-
ciell zon och blev undervisade allt
efter deras fysiska och mentala för-
måga. De tillade, att deras planet
genomgick det stadium av utveck-
ling, vilket vi för närvarande befin-
ner oss i, för många tusen år sedan.
Deras värld hade också lidit av
många krig och destruktiva bakslag,
men en försoning mellan de olika
ledningarna hade småningom upp-
nåtts. Vad vi kallar länder eller
nationer upphörde att existera och

vi blev alla söner av en och samma
värld. Ett råd bildades av visa män,
som tillfrågades i allehanda ären-
den.

Vid gryningen avslutades samta-
len, och de två männen tog farväl
och började gå nedför vägen. Salva-
dor följde dem tills de kom till en
farkost som var 10 m i diameter och
5 meter hög.

- Efter en signal öppnades en sek-
tion av farkosten och jag kunde se
vissa saker inuti. Mina besökare
bjöd in mig, men jag kände plötsligt
rädsla och vände om och sprang mot
min bil. Några minuter senare såg
jag deras farkost sakta höja sig över
trädtopparna. Den var pulserande
och upplyst med blåaktiga strålar
runt omkring. Den ökade hastighe-
ten och försvann snabbt i riktning
mot den uppåtgående solen. Strax
efter soluppgången återvände det
amerikanska paret med en meka-
niker och bilen blev reparerad. För en
lång tid höll Salvador sin upplevelse
hemlig tills han slutligen berättade
saken för sin fru. Månader senare
hade berättelsen nått det mexikans-
ka paret Bryant och Helen Reeve,
bland de första UFO-undersökarna,
och berättelsen ägnades ett helt ka-
pitel i deras klassiska bok "Flying
Saucers Pilgrimage".

Bengt-Ove Lidén UFO-Review nr 13

"Jag väcktes av lätta knackningar på bilrutan". . . Den mexikanske chauffören Salvador Medinas plötsliga möte och samtal med två ufonauter utanför staden Valles 1953.

UTOMJORDISKA MINNEN GENOM HYPNOS

(forts från föregående nr)

Terapeuten ber nu Hans gå till sin arbetsplats. Hans ser då, att han sitter vid en manöverpanel och dirigerar en silverfärgad skiva som skär tunnlar i - berget under jord. Den skär ut stenblock som transporteras bort på en lastbil. Hans frågar nu i sitt inre av vad slags material klingen var gjord. Det framkommer då, att den var stillastående och avgav en högfrekvent, vibrerande energi som likt en laser skar itu berget.

Terapeuten ber nu Hans bege sig till något annat av betydelse i samhället. Han lämnar fabriken efter dagens arbete. Han känner sig trött när han kommer ut i det fria och ser en röd sol på en molnfri himmel ca tio grader över horisonten. På vägen hem kommer han till en mycket stor raket som står upprätt. Den är silverfärgad och kan nå andra delar av universum. Han går in i den och iakttar hur man laddar den med förnödenheter. Den står även i förbindelse med underjordiska gångar. Drivkraften i raketerna kommer från ett slags mineral, som avgav en strålning.

Hans går nu till sitt privata fordon. Det är en mycket lätt och enkel fyrkantig låda. Den drivs av en liten mängd av metallen tritium, som ligger bakom en enkel instrumentbräda och utsänder energi som omsluter farkosten. Det finns också en halvcirkelformad ratt av flygplanstyp.

När Hans sitter i denna låda gungar den fram och tillbaka som om den svävade på luftkuddar. Genom en kombination av den egna viljan och kraften från metallen åstadkommes en rörelse.

Riktningen bestämdes av den egna viljan. Man hade funnit en metod för en samverkan mellan antigravitation och tankekraft. I regel åkte man svävande nära markplanet men kunde ge sig iväg upp i luften, där för övrigt flera farkoster flög. På något sätt visste alla de andras positioner, så att kollisioner kunde undvikas. Det hela gav intrycket av en svärm insekter, som flög över en sommaräng. Sannolikt har också våra insekter ett effektivt kommunikationssystem, som förhindrar att de flyger på varandra trots hög hastighet.

Hans beger sig nu till sin bostad. Utanför en låg vit stenbyggnad möter han sin fru med två barn samt en hund. Byggnaden är mycket sparsamt möblerad och rummen ligger mest under markplanet. Stora rummet domineras av en TV. Den fungerar emellertid omvänt mot vår TV, som tar emot impulser utifrån. Denna TV är istället aktiv som en radar och läser av vad som sker i yttervärlden.

Böcker finns inte. De uppfattas som något mycket primitivt, enär informationen erhålles bl.a. genom detta slags TV som tydligen hade oanade möjligheter och baserades på en avancerad teknik.

Hans tittar nu närmare på samhällets organisation. Styrelsen bestod av många individer i ett råd, vilka samlades på

en plats för rådslag. Men då de levde i ett gemensamt tankefält hade var och en tillgång till alla andras tankar. Därför var det talade ordet av mindre betydelse. Genom att de ständigt stod i mental kontakt med varandra blev öppna konflikter omöjliga, ty en konflikt återverkade alltid på en själv. Det är en kolonisation från en annan avlägsen planet som har till uppgift att kontakta andra, mer närliggande civilisationer för att ge kunskap om ett mera avancerat sätt att leva på tekniskt och psykologiskt.

Terapeuten ber nu Hans gå till en timme före sin död. Han ligger då till sängs omgiven av familjen. Han tittar ned på sina ben, som är mörka och har en åldrad skrynklig hud. Han känner sig förlamad och förtvinad liksom löv som vissnar och skruppnar på hösten. Han dör således av ålderssvaghet. Vad som händer ligger nu på det psykologiska planet. Hela familjen möts i en medveten sfär av enhet och kärlek - ett sista farväl innan han lämnar dem. Denna kärlek intensifieras successivt fram till den stund, då Hans lämnar sin fysiska kropp. Han går då upp i en högre sfär som omfattar staden och en del av planeten.

Regressionen har här uppenbarligen inducerat ett transpersonellt medvetandetillstånd, i vilket det varit möjligt att visuellt betrakta "mentala fält" som är gemensamma för flera individer. Detta för tanken till gruppssjälsbegreppet, mentalplan och parapsykologins psi-fält genom vilka olika individer har omedelbar, intellektuell kontakt med varandra. Dessutom åstadkom regressionen en aktivering av intuitionen. Ställda frågor fick omedelbart ett svar både vad gällde materiella och transpersonella (andliga) förhållanden.

Denna medvetandeförändring liknar på så sätt ett avancerat meditationstillstånd eller en effekt av LSD. Vad gäller det sistnämnda saknas dock förmågan till viljemässig styrning av upplevelsen.

En annan intressant förklaringsmöjlighet är i enlighet med yoga-filosofins modell. Enligt denna är medvetandet fritt från kroppsliga funktioner men tenderar alltid att vara verksamt på lägsta möjliga nivå - den fysiska hjärnan. Endast genom meditation etc. är det möjligt att höja medvetandet till en intuitiv, transpersonell nivå.

Vid denna aktuella regressionsteknik blockerar man genom mental koncentration ett större antal delar av kroppen. Dessa delar eller punkter sammanfaller med lokaliseringen av s, k, chakra, vilka utgör dynamiska förbindelser mellan den fysiska kroppen och de högre finare planen, i första hand eter- eller vital kroppen.

Enligt samma filosofi sitter minnena i eterkroppen och detta passar bra in i förklaringsmodellen. Genom att blockera energierna i den fysiska kroppen frisläpps medvetandet från bindningen till denna och fungerar på eterkroppens nivå med full tillgång till minnen och subtilare erfarenheter av de slag som framkom i regressionsseansen.

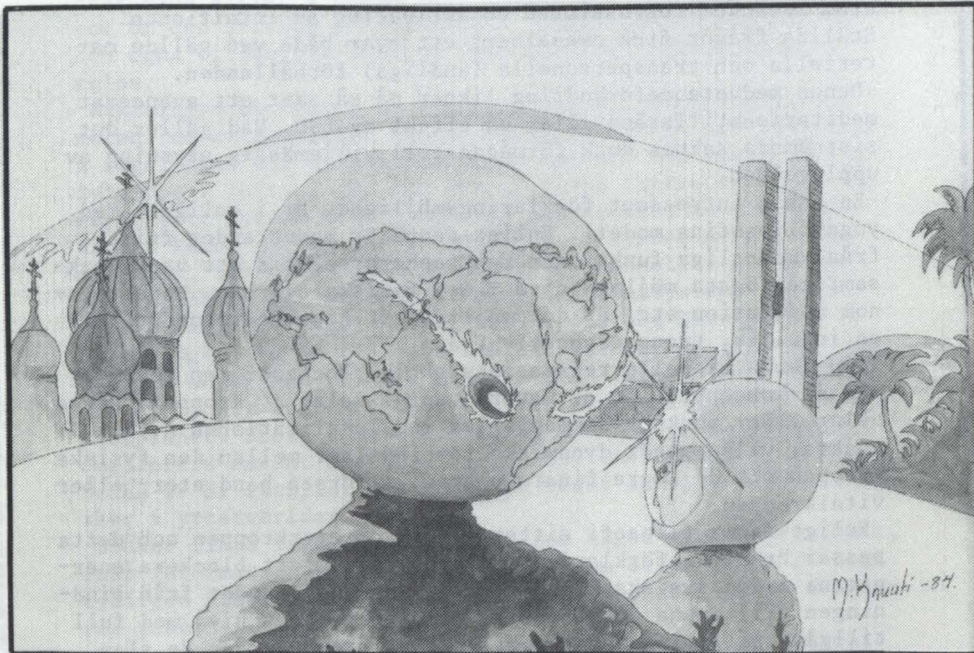
Jättelikt UFO över två kontinenter

De senaste årens kanske mest uppseendeväckande UFO-observation är den som inträffade lördagskvällen den 14 juni 1980 i flera världsdelar. I dess första fas var den synlig i stora delar av centrala Sovjetunionen och sovjetufologen Felix Zigel kunde senare framlägga en rapport baserad på detaljerade intervjuer med fyrtio ögonvittnen. I dess andra fas uppenbarade sig UFOt en timme senare över Sydamerika, eller kl. 19.00 argentinsk tid, där det sågs av fem länder och fotograferades på västra himmelen alldeles i närheten av månen. En tredje obekräftad fas inträffade utanför Marocko.

Åtskilliga högt kvalificerade ögonvittnen såsom piloter, tidningsfotografer, f.d. officerare och erfarna ufoforskare har lämnat rapport. Fotografier visar UFOt med mätbara

referenspunkter såsom månen och kända horisontlinjer. Fysiologiska effekter och observationer av humanoider och deras små farkoster finns beskrivna från Moskva. De ryska fallen som publicerades i flera västtidningar tack vare frilansaren Henry Gris från Los Angeles, talade om en omkring 120 m stor rödorange, hästskoformad farkost synlig i Kalinin, Moskva, Ryazan, Gorkij och Kazan. Enligt ufologen Alexej Zolotov, som själv var vittne, sändes många ryska jaktplan upp för att förfölja UFOt.

I Moskva iakttog Felix Zigel oro på gatorna, äldre kvinnor jämrade sig om domedagen och människor visades ned till skyddsrum. I Gorkij råmåde kor, och ankor slog frenetiskt med vingarna på Volgas stränder. En ledande UFO-expert, Sergej Bozhich som såg händelsen från sin våning i en förtort till Moskva

— Männen sade, att där de bor täcker städerna allt. Människorna går inte på gatorna därför att de är av metall och från den hämtar deras farkoster sin kraft.

säger att "det var verkligen en respektgivande syn".

- Jag insåg genast att den röda halvmånen helt enkelt måste vara ett utomjordiskt rymdskepp, för jag har studerat ämnet i många år och jag har tidigare sett UFOs som liknade den här.

Felix Zigels forskningar avslöjade två närkontakter, där den ena kom från överstelöjtnant Oleg Karyakin som såg ett flygande tefat som svävade över gatan mitt emot hans hus lördagen den 14 juni och hans granne beskrev senare en mänsklig varelse, rätt liten och klädd i rymddräkt fullt synlig genom farkostens genomskinliga kupol.

I den andra närkontakten väcktes TV-regissören Alexander Koreshkov av ett oväsen på gatan. Vid närmare granskning sågs en varelse bredvid en farkost. Då hans fru vaknade fann hon stora, röda brännmärken på armarna. De försvann på morgonen.

De sydamerikanska rapporterna däremot var mer utspridda. De samstämmiga rapporterna från Brasilien, Argentina, Uruguay, Paraguay och Chile fick pressen att skriva om en hel armad av UFOs. Piloter och trafikledarpersonal vid Newbery-flygplatsen i Buenos Aires rapporterade, att ett stort föremål svävade inom en kilometer från flygplatsen. Vid Ezeiza-flygplatsen kunde kontrollörer se UFOt som en prick på radarskärmen. Vid Cordoba tycktes ett föremål lyfta från startbanan och snabbt stiga till 7.500 m höjd. En "cirkulär flygande massa" jagade en familj, som med bil var på väg hem från Cordoba. De körde av vägen och stannade, då UFOt närmade sig dem med vertikala och cirkulära rörelser för att lämna efter sig en svans av vit rök och senare försvinna ur deras åsyn.

I Corrientes såg tidningsmannen Omar Vallejos UFOt sväva över floden Prana för att sedan, precis som om det hade sett oss, försvinna norrut.

Alla observationer var samstämmiga, en pilot sade att det liknade en fullmåne fast lite svagare. En halo omgav föremålet. En kontrollant på Newbery-flygplatsen sade att UFOt var skarpare i kanterna och två fotografier som publicerades i Star den 19 augusti 1980 avbildade ett jordnötsformat moln.

Dr Willy Smith, en Cufos-forskarer, hävdade att UFOt flög på en höjd av 30.000 - 50.000 m och med en hastighet upp till 2 km/sek.

Amerikanen Henry Gris erhölet information om de ryska observationerna vid besök i Sovjet i maj 1981 och var den förste som sammankopplade de världsomfattande händelserna.

En teori som framförts är att höghöjdsfenomenet över Sydamerika kan ha varit förbränning och förgasning av tredje eller fjärde steget av en rysk raket som skickade upp spionsatelliten Kosmos-1188 från Plesetsk i Sovjet kl. 23:55 rysk tid den 14 juni 1980 men hur skall man då förklara alla de observationer som gjordes på marknivå och vid flygplatserna i Argentina? Framstående ufologer bedömer fallet som ett av de mest fascinerande hittills.

FATE.

Övers. B-O. Lidén

Snabba himlaljus vid stora sjöarna

forts. fr. sid. 21

UFOt. Det är helt klart att kustbevakningens högkvarter kontaktade NORAD om händelsen, men de dokument som offentliggjorts av NORAD antyder att de endast kollade sina dataförutsägelser för satellitinträden för att se om en sådan kunde ligga bakom iakttagelserna... med negativa resultat.

Källa: International UFO Reporter, Vol. 4, No. 2, augusti 1979.

En ovanlig upplevelse

Då den unge Carlos Alberto Diaz, 28 år, kl. 19.00 den 4 januari 1975 lämnade hemmet för att gå till sitt arbete på en nattklubsrestaurang, hade han inte den ringaste aning om att han denna mörka övermulna kväll skulle genomleva en av de mest chockerande upplevelserna i hela sitt liv, som inte endast skulle sätta sina spår i hans psyke utan som också skulle komma att påverka hans framtida liv.

Efter flera timmars arbete som biträde gjorde han sig klar för hemfärd på morgonkvisten och köpte samtidigt ett exemplar av *La Nueva Provincia*, en tidning som utges i Bahia Blanca, i en kiosk just utanför restaurangen där han arbetar. Han steg sedan på en buss som körde i riktning mot hans hem. Klockan var omkring 03.30.

Efter en promenad över några tomma byggnadsplatser och ett nedlagt järnvägsspår, närmade han sig sitt hem. Natten var mörk och det började regna. Helt oväntat visade sig en "ljusstråle" som var mycket kraftigt lysande och som under någon sekund bländade honom. Diaz räknade med att det var en blick från det oväder som närmade sig. Men han lade märke till att blixten inte var jämn utan "bruten", och att det inte förekom något ljud i samband med den. Då han inte längre kände sig bländad och åter kunde se klart, blev han rädd och beslutade sig för att springa till sitt hem, vilket redan befann sig inom synhåll. Men han var fullständigt förlamad och kunde inte röra sig ur fläcken. Men hans syn och övriga sinnen fungerade normalt. Just i detta ögonblick hörde han ett tydligt "vinande" ljud - inte starkt - och han sade att det lät som en vind.

Här börjar nu hans besynnerliga och oförklarliga upplevelse, och trots att han gjorde allt i sin makt för att försöka undvika det så "slets han med och sögs upp" av det "svepande ljudets vinande". Han var hela tiden klar över vad som skedde, och hans syn var perfekt tills han befann sig ca 3 meter över marken. Men därefter kunde han inte längre se, och var inte medveten om sin omgivning.

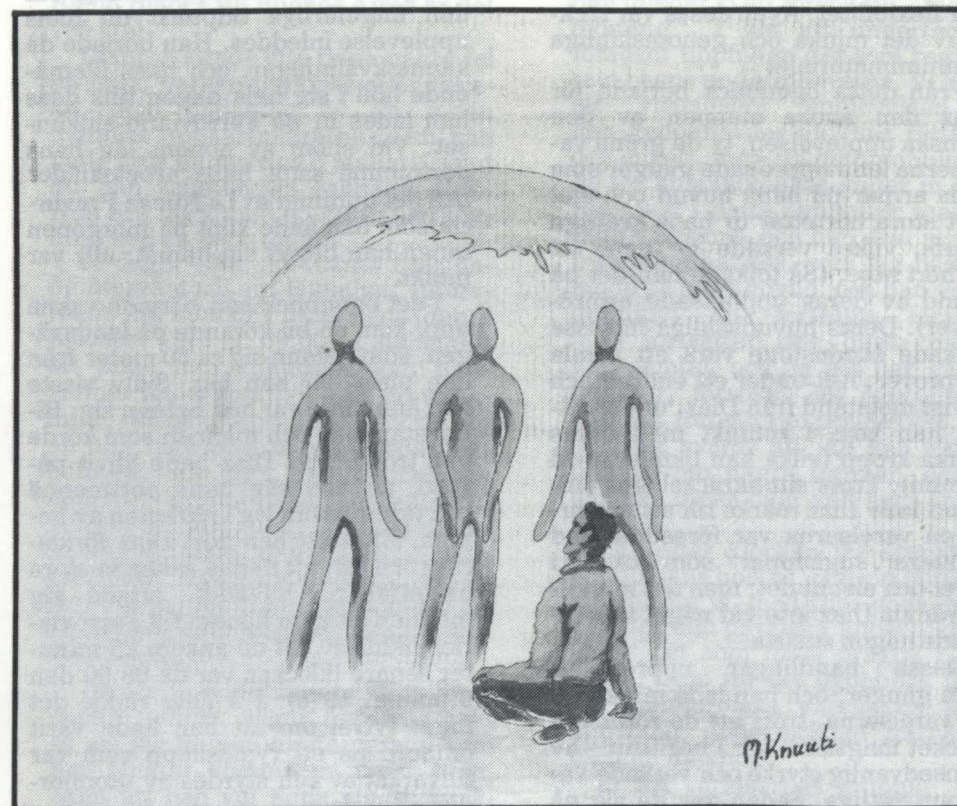
Han vaknade upp, utan att kunna precisera tidpunkten, inuti något som han definierar som en "sfär". Denna sfär var fullständigt slät och lysande, men den lystes inte upp av några lampor - då det inte fanns några sådana - utan av en strålning som kom från väggarna som liknade halvgenomskinlig plast. Det fanns heller inga möbler eller någon apparatur inne i sfären.

Där återfick Diaz medvetandet samtidigt med att han satte sig med korslagda ben eller på knä i närheten av några hål som fanns i golvet på sfären. Dessa hål var omkring 3 cm i diameter, och genom dessa strömmade frisk luft in som han begärligt inandades och som fick honom att behålla medvetandet.

Diaz märkte att när han avlägsnade sig från hålen fick han kväljningar och höll på att tappa medvetandet, och därför höll han sig vid hålens närhet.

Då han utfrågades om hur stor diametern och höjden på sfären var, så svarade han att den var 2,5 meter bred och nästan 3 meter hög och tillade ännu en gång att det varken fanns några möbler eller någon apparatur inne i den.

Plötsligt kom tre människoliknande varelser inglidande, vilkas ansiktshud och huvud utsände en spe-

Varelserna saknade ögon, näsa och mun men deras ansikte utsände en speciell grön färg.

ciell "grön" färg. Men det som var ansikte saknade fullständigt ögon, näsa, mun och öron, och det fanns inget hår på huvudet. Storleken på deras huvuden var ungefär hälften av våra. Varelsernas längd var mellan 1,75 och 1,80 m. De var smidiga och smala och täckta av något som Diaz beskriver som "gummi" av en genomskinlig gräddaktig färg och som var mycket mjukt vid beröring, men detta står i skarp kontrast till den mossgröna färg som tillskrives deras fullständigt glatta hud som helt saknade konturer och fördjupningar.

Den mossgröna färgen kom fram under den minutiösa och djupgående undersökning som Dias under-

kastades av läkare, psykiatriker, psykoanalytiker och andra specialister, i samarbete med polisen, på sjukhuset Ferroviano i Buenos Aires, där han lagts in för observation några dagar. Man visade honom flera olika färger att välja på. (Inte mindre än 46 olika specialister deltog i denna undersökning).

Diaz beskriver varelserna som fullständigt skägglösa, liksom att de inte heller hade den minsta tillstymmelse till kroppsbehåring i övrigt. De hade två armar som våra, men dessa var groteska och iögonenfallande då de saknade fingrar och händer och endast slutade i en slags "konstgjord ledstump". Armarna var nästan helt raka, och han lade inte vid något ögonblick märke till att

de böjdes, men de var i besittning av stor flexibilitet. Även dessa var täckta av det mjuka och genomskinliga "gummimaterialet".

Från detta ögonblick började för Diaz den andra etappen av den hemska upplevelsen, ty de gröna varelserna lade upprepade gånger sina båda armar på hans huvud och slet bort stora hårtottar ur hans kraftiga kalufs, vilket verkade ge dem ett oerhört nöje. (Så tolkade han det på grund av deras upphetsade armrörelser). Deras huvudsakliga intresse verkade åtminstone vara att samla hårprover. Allt under ett enormt och envist motstånd från Diaz, under vilket han kom i kontakt med deras mjuka kropp (vilka han liknade vid gummi). Trots sitt skräckslagna tillstånd lade Diaz märke till att armarna på varelserna var försedda med ett slags "sugkoppar" som fick tag i håret och slet ut det; men det märkliga var att Diaz inte vid något tillfälle kände någon smärta.

Dessa handlingar upprepades flera gånger, och han lade märke till att varelserna, trots att de rörde sig mycket långsamt, var i besittning av en osedvanlig styrke och verkade vara outtröttliga. Sedan gav de sig på hans bröst där de också slet ut hårstrån, vilket kan ses på ett fotografi som togs långt senare.

Efter dessa otrevliga upplevelser började Diaz syn långsamt försämrans och då han åter svimmade förlorade han synen helt. Från denna tidpunkt mindes han inga detaljer. (Kommentar av Pedro Romaniuk: Man bör lägga märke till att synen var det sista han miste såväl i början som i slutet av upplevelsen).

Flera timmar senare vaknade han upp på gräset och måste sluta ögonen på grund av det starka solskenet. Han kunde dock inte avgöra var han befann sig. Han hade nu helt återfått sansen och var väl medveten om sina handlingar och tankar. Han låg i närheten av något som liknade en huvudväg. Han tittade på sitt armbandsur och upptäckte, att visarna hade stannat på kl "03.50", vil-

ket gav honom en uppfattning om den ungefärliga tidpunkt då hans upplevelse inleddes. Han började då känna kväljningar, och hans illamående höll i sig hela dagen tills dess han lades in på Ferrovioario-sjukhuset. Vid sidan av honom låg hans portmonnä samt hans arbetskläder och det nummer av La Nueva Provincia som han hade köpt på morgonen innan han begav sig hemåt; allt var intakt.

I det ögonblick han började vakna upp, kom en bil körande på landsvägen, som befann sig ca 30 meter från den plats där han låg. Själv visste han ännu inte var han befann sig. Bilen stannade och mannen som körde den trodde, att Diaz hade blivit påkörd, då han såg hans portmonnä och tidning som låg i närheten av honom. Efter att han hört Diaz förklaring och sett att denne saknade stora hårtottar på huvudet, erbjöd sig mannen att köra honom till Ferrovioariosjukhuset, dit de ankom 25 minuter senare (klockan var då 08.00 den 5 januari 1975). För Diaz rådde det inget tvivel om att han hade varit ombord på ett rymdskepp som var tillverkat av och styrdes av utomjordiska varelser.

Han blev inlagd på Ferrovioario-sjukhuset klockan 08.30. (Ferrovioario-sjukhuset ligger i Retiro i Argentinas huvudstad, Buenos Aires). Där undersöktes han under fyra dagar av en stor grupp på 46 läkare och specialister från olika avdelningar. Sjukhusdirektören själv åtog sig att underrätta polisen, som strax anlände och satte sig i förbindelse med myndigheterna då undersökningen av Diaz fysiska tillstånd inleddes.

Dessutom underrättades hustrun och övriga familjemedlemmar i stadsdelen Ing. White (Bahia Blanca). Dessa var oroliga över hans bortvaro, då han aldrig brukar komma hem senare än kl. 04.00 - 04.30, och klockan nu var 08.30. Beskedet från huvudstaden kom klockan 09.20 och förorsakade stor oro och förvirring. Hans familj tog samma dag tåget till huvudstaden, dit den an-

lände vid midnatt (från Ing. White i Bahia Blanca till Buenos Aires är det 785 km).

Läkarna kunde inte finna några fel på Diaz, varken psykiska eller fysiska, med undantag av de redan nämnda uppkastningarna, som han hade hela dagen den 5 januari, samt att han fullständigt saknade aptit. Han fick dock med en kraftansträngning ned en kopp mjölk.

25 dagar efter att vittnet Diaz hade återvänt till sin lägenhet, intervjuade jag honom i hans hem (den 4 februari 1975 kl. 09.00). I stället för att finna den människa som hans vänner hade beskrivit som en dynamisk, otålig arbetshäst, så mötte jag en ung man som är utomordentligt behaglig och lugn, kontrollerad och avmått i sina rörelser och uttryck, mycket ödmjuk, ärlig och uppriktig, vilket man strax lade märke till, och samtidigt underströks detta av en fast och stadig blick, vilket tyder på en kontroll och säkerhet som är sällsynt hos folk.

Då han är en utomordentligt känslös person, säger han mig rakt ut att jag är den första person som han tillåter komma in i sitt hem, samt att han vill ägna sig åt forskningen av utomjordisk vetenskap, och att han hade avisat andra hänvänelser angående att framträda i radio och TV och tidningsreportage (med undantag av reportaget tills vidare i tidskriften Asi). Han sade att grunden till detta var att han inte intresserade sig för de pengar och den popularitet som detta kunde medföra. Han sade mig endast att han hade en brinnande önskan att utbreda sanningen om det som han hade upplevt, på konferenser som var "utan omkostnader".

Hans bostad är mycket enkel, då han lever på en mycket liten lön, vilken han kompenserar med att jobba extra på restauranger i närheten av hamnen. Han önskar inte tjäna pengar på sin upplevelse - vidhåller han - och han vill inte heller gå med på någon form av undersökning som man kanske för ögonblicket vill un-

derkasta honom. Med detta för ögonen inleder vi ett försök till "mentaldykning", i det att undertecknad försöker uppfånga det som registrats i hans undermedvetna. Vi börjar att "visualisera" upplevelsen som den genomlevdes av Diaz rättframt och enkelt, fram till det ögonblick då de tre humanoiderna glider in i sfären. Just i detta ögonblick reagerar Diaz våldsamt, och han drar sig bort från mina händer, som jag hade vilande på hans huvud, och han vägrar definitivt att fortsätta försöket.

Vi fortsätter inte desto mindre vårt samtal, och då det har gått 30 minuter, försöker jag övertala honom att fortsätta experimentet, varpå Diaz svarar att jag kan komma tillbaka om några timmar, och att han ska tänka över vad som är bäst att göra.

Lite efter klockan tre återvänder jag till hans bostad, och vid detta tillfälle börjar vi, med Diaz godkännande, åter den psykiska undersökningen av det som finns präglad i hans sinne, fram till det ögonblick då de tre utomjordiska varelserna dyker upp...där undertecknad gärna vill tillägga följande:

a) Att varelsernas kroppar, vilka är totalt täckta ända upp till halsen - inklusive fötterna - är mycket smala och osedvanligt likartade och inte bär några bälten eller apparater av något slag;

b) Att deras huvuden är mycket underliga: storleken är endast hälften av våra. Det syns inga spår av utskjutande partier eller fördjupningar av naturlig art, och detta kan förklaras på två möjliga sätt: den första går ut på att det kanske rör sig om masker eller hjälmar, som i sådana fall döljer deras ansiktsdrag. En sådan beklädnad kunde gott vara av mossgrön färg utan att detta var deras hudfärg, då Diaz själv hävdade att han inte vid något tillfälle kom i kontakt med deras hud under sina motståndsförsök. Vi bör inte heller glömma att vittnet placerades i närheten av några andningshål i sfärens botten, vilket kan tyda på att farkos-

tens omgivningar inte passade de utomjordiska varelserna, då de befann sig i vår atmosfär - vilket också skulle förklara en skyddsdräkt.

Den andra möjligheten lyder så här: på grund av den högre utvecklingen hos dessa varelser, som besöker oss, finns den möjligheten, att de har övervunnit sina fysiska sinnen och ersatt dessa med "extrasensitiva organ eller extrasensoriska egenskaper", som är mer kompletta, perfekta och omfattande än våra mycket reducerade fem fysiska sinnen, och att de därför inte har något behov av ögon, öron, händer, näsa eller mun.

Under den fortsatta undersökningen av Diaz visar det sig att dessa varelsers egentliga intresse var håret på hans huvud och kropp, vilket de själva verkade sakna. Det kan bekräftas att det inte förekom någon känsla av smärta under operationen med att dra ut håren med rötterna, ty i så fall hade detta orsakat ett trauma i Diaz psyke, vilket skulle vara lätt att upptäcka. På vissa områden kan man se att håret har kortats av på grund av den enorma mängd hårstrån som avlägsnats, medan det på två eller tre andra ställen kan ses att håret har ryckts ut med roten och således lämnat hårsäckarna helt tomma, ett fenomen som inte har någon vetenskaplig förklaring. I tillfälle av att det inre av hårsäckarna "utvidgades", så tillvida att hårstråna lätt kunde komma ut, som en följd av någon kraft som framkallades av dessa varelser, eller om hårstråna helt enkelt rycktes ut från det inre av kapillärerna, så måste varelserna i vilket fall ha påverkat Diaz på psykisk väg och gjort honom okänslig för den smärta som handlingen annars skulle ha gett upphov till. På grund av att inga "fotomikroskopiska" analyser företagits av det inre av kapillärerna, kan vi endast lämna en bedömning på grundval av den mentala undersökningen. Från denna framkommer heller inte något om en eventuell "lokalbedövning" som kunde ha inpräntat sig i Diaz sinne,

och man kan därför anta att det via en okänd energi utsänd från varelserna framkallades en kraftig utvidgning av hårsäckarna, som då skulle tillåta att hårstråna drogs ut utan större problem med "sugkopparna" på varelsernas armar (något snarlikt den utvidgning som varm ånga framkallar på vår hud).

En annan detalj som vi bör omnämna är att två olika sensitiva personer har uppfångat en mycket intensiv vibrationsenergi i Diaz. Den första personen var assistent åt en röntgenspecialist som tog 10 bilder på honom den 5 januari, och hon fick en kraftig stöt då hon vidrörde Diaz huvud för att ändra hans ställning (hon hade inte fått några upplysningar om Diaz upplevelse). Den andra personen märkte det under den psykiska undersökningen. Vi vill därför gärna mena att Diaz under tre till fem månader framöver kommer att genomgå förändringar eller viktiga mutationer av psykisk/emotionell/andlig karaktär, som samtidigt kommer att förändra hans beteendemönster fundamentalt.

Andra psykiska drag av betydelse kommer inte fram i Diaz undermedvetande, men däremot rent fysiskt då han verkar säker och självbehärskad, eftertänksam och långsam i sina rörelser och samtal.

En annan detalj som understödjer tanken på dessa varelsers högre utveckling, finner vi i den metod som användes till att lyfta upp och föra in Diaz kropp i farkosten. Detta pekar på en vetenskaplig teknologi som inte passar in i den mänskliga vetenskapen, då processer i likhet med teleportation eller en första fas av energitransformering måste komma in i bilden. Dvs. att Diaz kropp bryts ned till energi och sedan byggs upp igen ombord på farkosten. Efter en del personliga intervjuer med läkare och andra specialister på Ferroviasjukhuset, samt ett militärsjukhus och med myndighetspersoner inom polisen som utfärdade rapport om fallet (samt likaledes den med-

verkande domarens slutsatser kommer nya data att samlas till en utförligare rapport.

Cirka tre och en halv månad efter att Carlos Alberto Diaz transporterades från Ing. White (Bahia Blanca) till utkanten av Buenos Aires, och då inget mer av vikt framkommit i sa-

ken anser vi detta fall tills vidare avslutat.

Buenos Aires, den 20 april 1975.
Pedro Romaniuk. Stendek, juni 1975/E.Ka.

Källa: UFO-nytt, nr 3, 1976.

Major kräver global pakt. . .

Av Gray Barker

Colman S. Vonkeviczky var under 1981 inbjuden att tala i överhuset i London. På inbjudan av Lord Clancarty, f.d. Brinsley le Poer Trench, skulle föredraget handla om den rådande globala säkerheten och vetenskapliga problem uppkomna efter mer än tre decennier av UFO-observationer. För att informera om UFO-forskningen i väst var även talare från andra europeiska länder inbjudna.

Få är så kvalificerade som major Vonkeviczky att tala om UFO-forskningen i USA. Född i Ungern utexaminerades han från krigshögskolan i Budapest. Under sin 17-åriga militära karriär bedrev han akademiska studier, vilket gjorde honom till major. Han blev snart chef för den audiovisuella avdelningen vid ungerska generalstabens.

Efter 1945 tjänstgjorde han under sju år i ett utbytesprogram med USA:s 3:e armé- och poliskår och internationella flyktingorganisationen i Europa. Under denna tid visade han sina kunskaper som filmkameraman och PR-man. Han emigrerade till USA 1952 och blev amerikansk medborgare. Under tiden som medlem av FN:s sekretariat för allmän information blev han intresserad av UFO efter att ha sett hemliga dokument och läst pressövervakningar.

Efter att i förtroende ha pratat med många diplomater och gästande vetenskapsmän blev han övertygad om att det rådde en inofficiell mörkläggning som praktiserades av

många regeringar vilka var konfunderade av fenomenet och försökte "sopa det under mattan".

Under ett besök i Frankrike 1963 fick han tillfälle att inofficiellt prata med officerskamrater som sett många uppseendeväckande officiella rapporter om UFO och oroad sig över saken. Vonkeviczky var vetenskapligt skicklig men ej politiskt förfaren vilket var mindre lyckosamt. Det fatala misstaget i hans karriär kom 1966, då han överlämnade utvalda UFO-rapporter ur sitt arkiv till FN:s generalsekreterare med förslag om att UFO-frågorna skulle behandlas internationellt. Det skulle inte bara röra sig om utbyte av information och utvecklande av åtgärder gentemot ett möjligt hot, utan även behandlas utvecklandet av riktlinjer för kommunikation med de interplanetariska besökarna och normer ifall de skulle landa öppet.

Hans argument övertygade U Thant, som började hålla privata samtal med diplomater. Men en journalist snokade gjorde att generalsekreterarens UFO-intresse avslöjades i en tidning. Detta var strax efter det att CIA sammankallade den s.k. Robertsonpanelen och därav framkom att "ju mindre folk vet desto bättre".

Mäktiga underrättelsekällor utpekade Vonkeviczky som mannen som påverkat UThant och utövade tryck för att avskeda honom. Han blev inte bara avskedad från FN utan också svartlistad som vetenskapsman inom

alla regeringsprojekt och blev för kontroversiell för universiteten och den privata sektorn. I likhet med baron Nicholas von Poppen, vars hemlighet om de kraschade tefaten bevarades av rädsla för att han skulle gå miste om sin politiska asyl, fann Vonkeviczky det nödvändigt att ändra livsform och börja kämpa för uppehållet.

Han föll tillbaka på sitt tekniska kunnande och blev fotograf. Småningom växte hans kundrets och detta tillsammans med ett arv uttaget från Ungern före ryssarnas ockupation gjorde att han kunde leva behagligt och bilda sin egen organisation utan vinstintresse, kallad Intercontinental UFO Research and Analytic Network Inc. (Icufon)...

I inledningen till sitt anförande sade Vonkeviczky att Norad, (North American Air Defense Command) i Colorado har medgett att mycket känsliga infraröda sensorer, satellitvakter och globala nätverk dagligen upptäcker 800-900 oidentifierade flygande föremål vilkas flygsätt inte kan hänföras till satelliter eller har ballistiska banor. Han chockade parlamentsledamöterna och begärde att de bara skulle tro på 10% av detta antal men att det ändå är skrämmande. Vonkeviczky sade att UFOs varje timme kränker jordens luft- rum för att kontrollera jorden och dess aktiviteter.

Vonkeviczky påminde om den massiva utbyggnad av missiler som USA och Sovjet håller på med trots pågående Salt-förhandlingar och nämnde det datamisstag som Norad stod för i nov. 1979 och som kunde ha utlöst ett kärnvapenkrig. Den uppenbara risken med en kontinuerlig sekretess kring UFOs som finns i de flesta länder, är att ett missförstånd kan skapas och att supermakterna inleder den slutgiltiga förintelsen.

Vonkeviczky föreslog att alla världens länder omedelbart frisläpper alla hemliga UFO-data utan att deras försvarssystem och förmåga behöver avslöjas. Detta behöver inte

alls skada ländernas försvarshemligheter. Sedan citerade han Lord Kimberley, som talade under den officiella parlamentsdebatten om UFO den 18 januari 1979. Vi vet att krig i rymden, som förr bara var science-fiction nu nästan är ett faktum.

Faran av ett interplanetariskt krig, som förutspåddes av general D. Macarthur, kan enligt Vonkeviczky avvärjas genom att man försöker förstå rymdfararnas motiv och människornas reaktion inför dem. I USA har dessa reaktioner varit väldigt fientliga. Han avslöjade väpnade aktioner mot UFOs och citerade general Benjamin Chidlaw vid US Continental Air Defense. USA har förlorat många män och flygplan vid försök att hejda UFOs.

Vonkeviczky föreslog bildandet av en världsorganisation för att bättre förstå UFO-problemet. Den skulle bestå av militärpersonal, vetenskapsmän och privata UFO-forskare från frivilliga nationer. Organisationens första uppgifter skulle bli att sammanlänka de dugligaste experterna i varje nation för att erhålla analyser av UFO-fall. För det andra att söka vägar till kommunikation med UFOs för att erhålla ömsesidig förståelse och hindra fientligheter från båda sidor. För det tredje, ett utbildningsprogram för människor i alla länder för att förstå problemet med utomjordiska intelligenser.

Vonkeviczky talade också om en UFO-våg, som föregick Kenneth Arnolds berömda observation. Den 25 februari 1942, 80 dagar efter Pearl Harbour, utförde en grupp av 15 till 20 UFOs recognoscering längs USA:s Stilla Havskust från San Die-

go till San Francisco, möjligen för att överblicka den stora koncentrationen av soldater och militärt material, posterade där för utskrämmning till Bortre Asien. Hela området sattes i beredskap och enligt rapport från 37:e artilleribrigaden avfyrades 1430 salvor med ammunition, mellan 03.12 - 04.15 för att försvara Los Angeles från som det hette "japans-

ka krigsplan", fastän dessa var absolut ljudlösa och trots ett fotografi taget av Los Angeles Times, visande två vinglösa skivformade farkoster omgivna av halofenomen. Inga bomber släpptes och trots deras låga hastighet, ca 160 km/tim. och en höjd av mindre än 6.000 m noterades inga direkta träffar. General George C. Marshalls hemliga rapport till president Roosevelt kallade farkosterna "mystiska föremål".

Naturligtvis är de berömda "foofighters" bättre kända. Sir Winston Churchill och general Dwight D. Eisenhower trodde först de var hemliga nazistvapen, till dess underrättelse-rapporter visade att Tyskland trodde fenomenen var de allierades. Slutligen uppmanade Vonkeviczky parla-

mentets medlemmar att arbeta för att släppa 30 års hemlig UFO-forskning runt hela världen fri och att om möjligt, innan det är för sent, ta reda på vad som döljer sig i dessa farkoster och ljus som vi kallar UFO.

Vonkeviczky skulle även ha talat vid FN:s speciella politiska kommitté 17 nov. 1978, men tror sig ha blivit utesluten på grund av att hans teorier inte var i linje med Hyneks och Valleés teorier. Vonkeviczkys fortsatta ansträngningar för att få tala inför FN grusades då sir Eric Gairy från Granada tvingades i exil vid en kupp mot dåvarande regeringen i Grenada.

Övers. B.O. Lidén
Gray Barkers News

Snabba himlaljus vid stora sjöarna

28 juli 1978

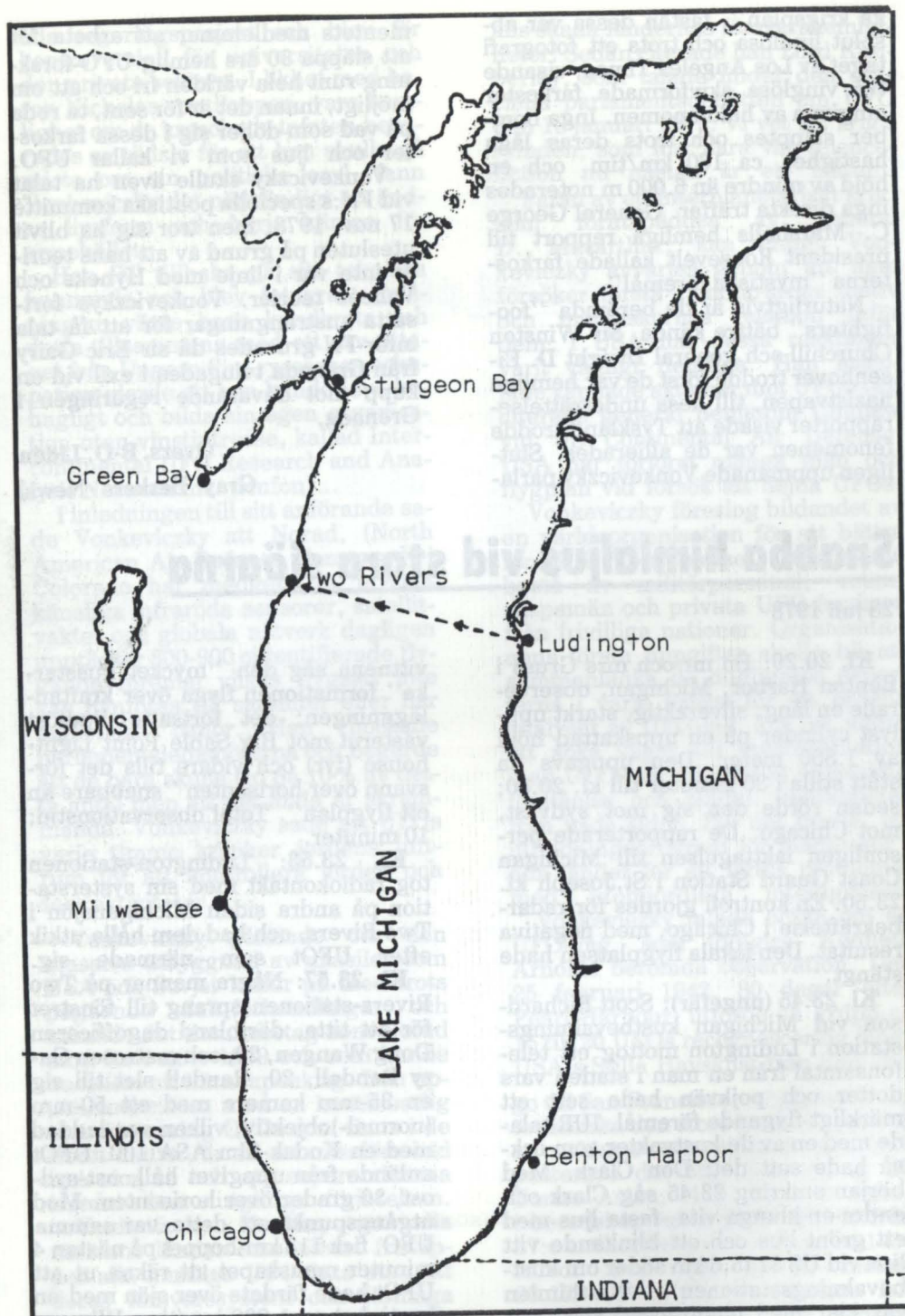
Kl. 20.20: En mr och mrs Gruss i Benton Harbor, Michigan, observerade en lång, silveraktig, starkt upplyst cylinder på en uppskattad höjd av 1.800 meter. Den uppgavs ha stått stilla i 30 minuter till kl. 20.50; sedan rörde den sig mot sydväst, mot Chicago. De rapporterade personligen iakttagelsen till Michigan Coast Guard Station i St. Joseph kl. 23.50. En kontroll gjordes för radarbekräftelse i Chicago, med negativa resultat. Den lokala flygplatsen hade stängt.

Kl. 23.45 (ungefär): Scott Richardson vid Michigan kustbevakningsstation i Ludington mottog ett telefonsamtal från en man i staden vars dotter och pojkvän hade sett ett märkligt flygande föremål. IUR talade med en av de kustvakter som också hade sett det: Don Clark. Med början omkring 23.45 såg Clark och andra en klunga vita, fasta ljus med ett grönt ljus och ett blinkande vitt ljus vid US 31 (5,6 km söder om kustbevakningsstationen). Natthimlen var klar med obegränsad sikt, när

vittnena såg den "mycket ljusstarka" formationen flyga över kraftanläggningen; det fortsatte ljudlöst västerut mot Big Sable Point Lighthouse (fyr) och vidare tills det försvann över horisonten "snabbare än ett flygplan". Total observationstid: 10 minuter.

Kl. 23.53: Ludington-stationen tog radiokontakt med sin systerstation på andra sidan Michigansjön i Two Rivers, och bad dem hålla utkik efter UFOt som närmade sig.

Kl. 23.57: Några människor på Two Rivers-stationen sprang till fönstret för att titta, däribland dagofficeren Doug Wangen, 20, och matrosen Gary Randall, 20. Randall slet till sig en 35-mm kamera med ett 50-mm (normal-)objektiv, vilken var laddad med en Kodak-film ASA 100. UFOt anlände från uppgivet håll, ost-syd-ost, 30 grader över horisonten. Med utgångspunkt att detta var samma UFO, fick 113 km-hoppet på nästan 4 minuter manskapet att räkna ut att UFOt hade färdats över sjön med en hastighet av 1.930 km/tim. Wisconsin

sinvittnena såg UFOt som en svagt urskiljbar silhuett av en cylinder eller glob med en serie färgade lampor - vita, röda, gröna, orange och blå - där dessa blinkade var sin gång på olika delar av farkosten.

Lamporna beskrevs som intensivt ljusstarka och plågade verkligen ögonen när man tittade på dem genom kikare. Dess skenbara storlek överskred dock aldrig fullmånens. Det korsade deras synfält mot nordost över Rawley Point, 8 km längre bort, i en oregelbunden bana med sick-sackrörelser både i sidled och uppåt och nedåt. Sedan stannade det plötsligt upp som om det hade träffat en tegelmur. Randall tog bilder detta ögonblick, tio allt som allt. Därefter "slungades" det iväg från nordost till en låg punkt i nordväst på endast några sekunder. Total observationstid: omkring två minuter. Kl. 23.59: Two Rivers kontaktade kustbevakningsstationen i Sturgeon Bay och underrättade dem om det västgående UFOt.

Kl. 00.00, midnatt: Personal på Sturgeon Bay-stationen observerade ett föremål med liknande utseende söder om stationen. Det rörde sig med hög hastighet i väst-nordvästlig riktning, ca 25 grader upp. Total observationstid: 4 minuter.

Kl. 00.01: På Ludington-stationen fick man nu syn på ännu ett UFO som med hög hastighet rörde sig mot väster. Det sades bära röda lampor och mycket starka ljus som blinkade oregelbundet. Two Rivers sade via radio att de ännu inte kunde se det...

Kl. 00.04: - men nu kunde de, röda lampor och allt. Wisconsin-personalen höll med om att ljusen blinkade på ett oregelbundet sätt. Detta andra UFO rörde sig norrut, möjligen mot Sturgeon Bay. Klockan 00.07 hade det försvunnit ur sikte.

Kl. 00.25: Green Bay-fyren rapporterade till Two Rivers-stationen att de observerade ett UFO som med mycket hög hastighet rörde sig mot väst. Det var utrustat med oregel-

bundet blinkande vita ljus och röda ljus.

Kl. 00.45: Två av Two Rivers-vittnena iakttog himlen från ett torn. En av dessa, matros Randall, uppgav för IUR att han såg ett tredje UFO som närmade sig stationen där från sydvästra horisonten. Det såg ut som ett flygplansljus, som rörde sig rakt mot dem i 40 sekunder, varefter det stannade i ca en minut. Sedan flög det mot nordost, sköt rakt upp och försvann ur synhåll på 20 sekunder. Total observationstid: 2 minuter..

Kl. 02.40: Ett kustbevakningsfartyg i närheten av Apostle Island, Övre sjön, rapporterade att de såg ett stort, gulvitt avlångt föremål. Det förekom fem separata iakttagelser av detta UFO. Varje observation varade i 10-15 sekunder, ca en minut efter varandra. Det ändrade också position en aning varje gång det sågs. Under en av iakttagelserna såg man 3 gula ljus, under de andra var det 4. Besättningen uppgav även att de såg ett norrsken och ett flertal meteoror.

Amerikanska kustbevakningens distriktskontor i Cleveland erbjöd sig att framkalla de bilder som togs av Randall, men han ville sköta saken själv på ett fotolaboratorium som han själv valde ut. Bilderna, som sändes i TV, visar endast en rad färgade ljus beroende på exponeringstiden.

Randall har gjort några färgstarka uttalanden om följderna av observationerna. Han påstår att han talat med NORAD-tjänstemän i telefon och att kustbevakningens distriktskontor i Cleveland "lyssnade in" på samtalet. Bland annat avslöjades det för honom att det förekom FAA radarbekräftelse på denna händelse vid O'Hare i Chicago och Mitchell Field i Milwaukee. Om de kontaktas direkt förnekar emellertid ledningen vid båda flygplatserna all inblandning i affären. Randall försäkrar oss ändå, att de verkligen spårade

Manskap och fordon påverkade av okänd kraft

Den händelse som beskrivs nedan inträffade i juni eller juli 1966 (exakt datum är ej tillgängligt). Det hela började en fredag, omkring kl. 23.00, och höll på till följande tisdag.

Vittnen var en Mr 'X', min uppgiftslämnare (namnet ej utlämnat i enlighet med hans önskemål), samt ett 30-tal engelska soldater.

Väderleksförhållandena var spridda moln och här och där klar himmel, och det huvudsakliga området norra Wales, i närheten av Lake Bala, Llangollen och Mount Snowdon.

Mr 'X' uppger att han den aktuella perioden tjänstgjorde i reserven. Han berättade för mig att armén kallade in honom till reservövningar vid tillfällen då de behövde honom. Hans förband, "Section B", assisterade armén på en 24-timmars beredskap i katastrofområden, hamnarbetarstrejker, flygplanskrascher etc. Under övningsperioden får armén betala hans arbetsgivare (om han kallas in en arbetsdag) om han själv inte skaffat en ersättare.

Han minns att han vid ett flertal tillfällen kallats in för att delta i un-

dersökningar av rapporterade UFO-iakttagelser.

Den aktuella fredagseftermiddagen ringde en polisman upp beredskapsförbandet i Valley of Anglesey och rapporterade en "flygplanskrasch".

Vittnet ringdes upp och sändes tillsammans med andra soldater till den påstådda olycksplatsen, belägen i norra Wales, nära en avlång dal. Dalen omgärdades av kullar som är ca 9-12 meter höga, och man kom ner dit via en grusväg från endast ett håll. Regionen utnyttjas till största delen för fåruppfödning.

Konvojen omfattade minst 30 soldater och nio lastbilar samt en jeep (alla fordonen bensindrivna), och man anlände till området sent på fredagskvällen, omkring kl. 23.00. Ett högkvarter hade redan upprättats liksom ett fältkök.

Man beslutade att inleda en finkamning kl. 9 följande morgon, med arméförband som avancerade från fyra sidor mot den påstådda "kraschplatsen".

Okända krafter stoppade fordonen!

Kl. 9 på lördagen gav sig hans speciella grupp iväg som planerat. Den utgjordes av fyra lastbilar, en jeep och ett räddningsförband. Dessa gav sig iväg ut i terrängen med jeepen först. Plötsligt stannade motorn på jeepen. Föraren kollade bränslet och det elektriska systemet men fann inget fel. Han försökte starta fordonet igen, men utan framgång. Jeepen sköts sedan tillbaka ett stycke av soldaterna. Föraren försökte ännu en gång starta den, och denna gång lyckades det. Den allmänna slutsatsen var att det hade varit stopp i bränsletillförseln. Men när jeepen rullat ett stycke fick den åter motorstopp. En lastbil körde sedan fram till vänster om jeepen men även den fick motorstopp. Ett tredje fordon (också det en lastbil) som körde fram till höger om jeepen fick också helt plötsligt motorstopp.

Det fjärde fordonet (en lastbil) körde sedan fram till höger om det tredje, men inte lika långt som de andra, och föraren stannade där. (Se skiss utförd av författaren efter anvisningar av vittnet).

I detta läge drog det femte fordonet (räddningsförbandet) tillbaka fordon nr 2 med vinsch. Men för att kunna vinscha tillbaka fordon nr 3 var det först nödvändigt för fordon nr 4 att åka fram ett stycke. Föraren i lastbil nr 4 startade sålunda motorn och körde framåt, men motorn stannade omedelbart så snart han nått fram i linje med de andra fordonen.

Under en period på ungefär tre timmar fortsatte fordonen framåt, fick motorstopp, drogs tillbaka med vinschen och så vidare gång på gång!

Men ingen hade ännu satt dessa problem i samband med den påstådda "flygplanskraschen".

Under tiden hade ett annat förband som avancerade framåt från motsatta hållet, tillika med två andra förband som avancerade framåt från höger respektive vänster, också råkat ut för samma problem med sina fordon. Detta fick vittnets sällskap reda på efter att man försökt upprät-

ta radiokontakt med förbandet på andra sidan dalen. Radion var död. Kontakt upprättades senare runt dalen via de två andra förbanden till höger och vänster om dalen. En officer åkte runt hela området i jeep och rapporterade att samma situation rådde på alla platserna.

Ett möte hölls och man beslutade nu att soldaterna skulle gå till fots, i grupper på fyra eller fem, för att utforska området. Vittnet uppgav att männen var beväpnade med gevär, men att de ej hade någon ammunition).

Vittnet ingick i en av dessa små grupper som gick fram i terrängen när följande saker började hända:

Så snart soldaterna gått förbi den linje där fordonen som fått motorstopp stod, upplevde vittnet och resten av hans grupp en mycket egendomlig känsla. De hade inte längre någon "viljekraft" att fortsätta vidare. Vittnet säger att de alla kände sig påverkade av något slags "mentalt ingrepp".

Under min intervju med honom, var vittnet påtagligt irriterat, då han inte var i stånd att klart definiera vad som hänt med hans hjärna den där dagen. Jag frågade honom om han hade en känsla av att vara paralyserad, eller om det förekom något slags mur som de ej kunde forcera. Han svarade att så absolut ej var fallet: det var helt och hållet en mental påverkan.

Så snart han dragit sig tillbaka och passerat förbi de stillastående bilar blev allt åter normalt. Han försökte gå framåt igen men med precis samma resultat. Han fick senare veta att förbandet på andra sidan dalen upplevt exakt samma sak.

Vid omkring middagstid på lördagen inställde man spaningarna i dalområdet. Spaningarna i området till höger fortsatte fram till kvällen, men de gav ej något resultat.

Under kvällen, medan de alla höll på att äta ett måltid mat eller tvättade sig, hörde de plötsligt ett högtontigt vinande ljud i en pulserande frek-

vens. Sedan var allt åter tyst en stund, tills plötsligt ett orangegult ljussken syntes, eller snarare dess reflex sågs på kullarna, ty det föremål som utsände ljuset befann sig tydligen längre ned i dalen, och vittnet uppgav att han inte såg själva föremålet som utsände detta ljus. Detta sken syntes i högra delen av dalen, och rörde sig sedan åt vänster. Sedan rörde det sig tillbaka åt höger igen. Samma process upprepades fyra gånger och något ljud hördes inte vid något tillfälle under den tid som ljusskenet rörde sig fram och åter. Därefter bleknade skenet plötsligt.

När detta ljus först sågs spreds orden "flygande tefat" runt bland soldaterna, och några av de yngre blev uppskrämda. Vittnet medgav att han också kände sig underlig till mods.

Efter det att skenet bleknat bort försökte soldaterna åter gå fram i riktning mot den plats där skenet syntes, och återigen upplevde de samma känsla av att mentalt göras orörliga och oförmögna att gå vidare.

Man överlade med högkvarteret, och där misstänkte man att ett UFO låg bakom alltihop.

Vittnet sade att han trodde att

den tid som förflutit medan ljusskenet rörde sig fram och åter inte var längre än på sin höjd fem minuter, men senare, när alla rapporter kommit in, fann man att denna period överskred en timme. Det verkade enligt vittnet som om han förlorat sin förmåga att bedöma tid och rum under episoden. Det orangefärgade skenet pulserade hela tiden med samma frekvens. En strålningskontroll i området visade ej på någon radioaktivitet.

Följande söndag kallades ett annat arméförband in, och vittnet fick veta att man tog sig in i området på tisdagen eller onsdagen. Han kallades själv in söndagen därpå för att delta i en finkamning av området, men så vitt han vet gav denna ej något resultat.

Vittnet uppger att hela affären klassificerades som **hemlig**. Av denna anledning utlämnas varken hans namn, grad eller andra detaljer om honom.

Vittnet minns att han en kort tid efter händelsen sett en artikel i en tidning där det uppgavs att en lantbrukare i norra Wales mystiskt blivit av med 37 av sina får.

Källa: Flying Saucer Review, Volume 21, Numbers 3 o. 4, 1975.